

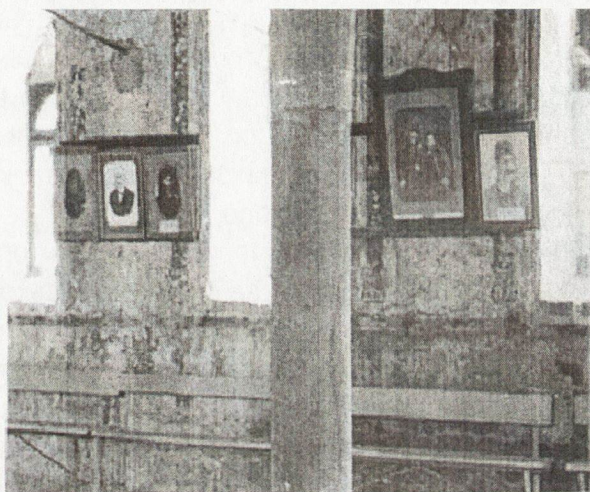
„Св. Атанасий Велики“ и „Св. Архангел Михаил“. Следите на действащия храм „Св.Атанасий“ се губят в годините около средата на 17 столетие.

Издигнат е наново след 1762 г. от арнаутски преселници на най-високия терен на селището с името на небесния им покровител. Разрушен преди 1849 г. и възстановен отново на Димитровден 1868 г. Пак разрушаван в 1876 г. и възстановен през 1878 г. с помощта на руските благотворителни мисии. И до днес в храма се съхраняват подарените минеи и напрестолно четвероевангелие, някогашна собственост на Олга Скобелева. При последното си възстановяване църквата е изписана и „шифросвана“ от живописеца Атанас Гюдженов в 1878 г.⁸

Другият храм - „Св. Архангел Михаил“ е така наречената Историческа църква - пазител на православната вяра, закрилник, ням свидетел и последна крепост перушеници през деветте дни на Април 1876 г. Тя е емблематичният културен паметник на града и от 1936 г. в него има уредена експозиция.

От периода, от 1850 г., е и т.н. „Даново училище“, школото им „Св.св. Кирил и Методий“ отчасти изгорено през събития-

та и възстановено с помощта на мисията на лейди Е. Странфорд, на д-л Лонг и отчасти със средства от Барон Хиршовата железница⁹. Като общинска сграда след погрома е пригодена, оборудвана и използвана за болница от ноември 1876 г. в продължение на около шест месеца. Заедно със сградата на болницата в с. Радилово, Пазарджишко „Дановото училище“ е една от двете функционирали болници през 1876-77 година в селищата на IV-ти революционен окръг,

Снимка 1. ИМ Перушица - Експозиция 1936 г. Църквата „Св.Архангел Михаил“

⁸ Москова, С. Непознатият Атанас Гюдженов. (Икони от храма „Св. Атанасий Велики“ в Перушица. Перушица. Гласове от миналото, настоящето и бъдещето, Пловдив, 2008, НБКМ, 8, 171-172. В: РИМ Пловдив инв № 1070, 1237.

⁹ Напредък, Цариград, X, 132, 20 май 1877, 515-516.